

Nr 36

Av herrar **Fridolfsson** i Stockholm och **Söderström**, om upphävande av affärstidslagen.

(Lika lydande med motion nr 25 i Första kammaren)

Vid remissbehandlingen av affärstidsutredningens förslag till affärstidslag anfördes starka skäl för införande av ett fritt system avseende affärstider. Riksdagen beslöt emellertid 1966 att anta en provisorisk affärstidslag. Denna lag trädde i kraft den 1 januari 1967. Under den tid lagen nu tillämpats har ytterligare skäl framkommit som talar för avskaffande av affärstidsregleringen.

Affärstidslagen ger kommun möjlighet att med hänsyn till allmänhetens intresse medge affärstid utöver den vanliga. Denna tillståndsgivning har tillämpats skiljaktigt i olika kommuner i en utsträckning som ej förväntades och ej ansågs önskvärd vid den nu gällande lagens tillkomst. Denna olikformiga tillämpning har medfört avsevärda olägenheter för affärsidkare och konsumenter i kommun där affärstid utöver den vanliga ej medgivits, men där grannkommun medgivit sådan tid åt i denna kommun belägna affärsställen. I vissa kommuner har köpmän i en bransch, t. ex. bilbranschen, beviljats visst öppethållande medan köpmän i en annan bransch, t. ex. möbelbranschen, förvägrats detta. Det kan ifrågasättas om dylika förhållanden är förenliga med de av riksdagen antagna principerna om fri konkurrens.

Det skäl som ansågs väga tyngst mot fria affärstider vid avgörandet om fortsatt affärstidsreglering bestod av farhågor för att avsevärda olägenheter kunde uppstå för de affärsanställda om regleringen avskaffades. Det är nu möjligt att konstatera att inga väsentliga olägenheter har uppstått för de affärsanställda på grund av den genomförda uppmjukningen av regleringen. Därmed har det mest betydande motivet för bibehållande av affärstidsregleringen bortfallit.

Ett annat skäl som vid tiden för lagens antagande ansågs tala emot fria affärstider var att ett sådant system eventuellt skulle kunna föra med sig högre varupriser. Även på denna punkt har det visat sig att farhågorna var obefogade.

Det bör även framhållas att de skäl som vid lagens antagande framfördes mot denna fortfarande är giltiga. Genom att företagarna inte kan variera affärstiden fritt med hänsyn till företagsekonomiska överväganden kan i och för sig livskraftiga företag hindras från att expandera i den takt och utsträckning som annars vore möjlig. Företag med sämre förutsättningar har däremot ett konstlat skydd i regleringen.

Genom att avskaffa affärstidslagen kan konsumenternas önskemål i fråga om öppethållande bättre tillgodoses. De s. k. närhetsbutikernas klart uttalade behov av

att anpassa sig efter konsumenternas önskemål kan också tillfredsställas. I detta sammanhang bör erinras om närhetsbutikernas betydelsefulla funktion, då det gäller att underlätta för åldringar och handikappade att själva ombesörja sina inköp.

Affärstidslagen utgör en konkurrens- och utvecklingshämmande faktor till stor nackdel för såväl konsumenter som affärsidkare och bör således avskaffas.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta att affärstidslagen, SFS 1966 nr 668, upphävs fr. o. m. den 1 juli 1968.

Stockholm den 12 januari 1968

Filip W. Fridolfsson (h)
i Stockholm

Kurt Söderström (h)
